

Fodtøjets Værdi, nogenlunde ligeligt, maa mislykkes. Saaledes vil efter Folketingets Deling det fineste Pariser-Damefodtøj blive henført til den mellemste Toldsats, medens det tarvelige og billige Børnefodtøj samt „Tjenestepigesk" vil komme til at gaa ind under den højeste. Heller ikke den af Flertallet foreslaaede Adskillelse mellem Fodtøj under og over 4 Rb. pr. Par vil ramme rigtigt, idet der under den højere Vægtklasse vil falde ikke blot tarvelige Jædtlæderstøvler og Søstøvler, men ogsaa kostbare Ride- og Jagtstøvler. Mindretallet har af disse Grunde ment at burde opgive Tanken om en Deling efter Vægtklassen. — Hvad nu Toldsatsen angaar, saa kan Mindretallet vel af de i Afdeling B., Side 223, anførte Grunde gaa med til at ansætte naadlet Arbejde til samme Told som færdigt Fodtøj, men derimod kan det ikke følge Flertallet, naar dette foreslaar en Forhøjelse af den nugældende Told for langt den overvejende Del af de færdige Varers Bedkommende. Mindretallet mener tværtimod, at man bør søge at opnaa en Nedgang af Tolden paa Fodtøj, da dette er en af de almindeligste Forbrugsartikler og en, af hvilken de ubemidlede ofte konsumere nok saa meget som de mere velstaaende Klasser. Tolden er for almindeligt Fodtøj, efter de i Afdeling B., Side 223, givne Oplysninger, ca. 14 pCt. af Værdien, og gaar for Søstøvler og lignende op til 20 pCt. eller derover. Mindretallet mener derfor fuldt vel at kunne forsvare sit Forslag om en Nedsættelse af den nugældende Told fra 66 Ore til 50 Ore pr. Pund. At Materialtolden er foreslaaet delvis forhøjet, kan ikke være afgørende for Mindretallet, thi det er af Garverne blevet fremhævet og ikke fra nogen Side modbevist, at denne Forhøjelse ikke vil faa nogen videre Indflydelse paa Produktionsomkostningerne, idet Læderets Pris aarlig kan variere flere Gange Tolddifferentens Belsb. Det er fra Flertallets Side fremhævet, at Indførselen af fremmed Fodtøj er i stærk Stigen, men Mindretallet kan ikke indrømme Bærettigheden af at sammenstille Indførselen i 1868, før den fabrikmæssige Produktion af disse Varer, som først har gjort dem til en international Omsetningsartikel af nogen Betydning, endnu var begyndt, med den nuværende. Sammenligner man Gennemsnitstallene for Indførselen i de sidste to Jemaar, saa viser der sig vel en bethdelig Stigning, men denne er dog næppe større end den stærke Stigning i Forbruget ved Befolkningens Tilvækst og Overgangen fra Træ- til Læderfodtøj i Forbindelse med de ændrede Produktionsvilkkaar gør det naturligt (jfr. Afdeling B., Side 223—224). — Langt mere end af den fremmede Indførsel er vort Skomagerhaandværk sikkert truet ved den raske Tilvækst af den indenlandske Skotøjsfabrikation, som allerede nu, efter de i Afdeling B. meddelte Oplysninger, drives i 29 Fabrikker med 1545 Arbejdere. Der vil næppe kunne være nogen Tvivl om, at en Forhøjelse af Tolden vil give den hjemlige Storindustri paa dette Omraade et kraftigt Stød fremad og saaledes yderligere vanskeliggøre Haandværkets Stilling. Dette ere mange af Skomagerne selv heller ingenlunde blinde for, og et lignende Standpunkt er hævdet af de for Kommissionen indtalte Skotøjsforhandlere.

Flertallet skal hertil bemærke, at det foreligger oplyst for Kommissionen, at mange af de af Mindretallet omtalte 29 Fabrikker ere almindelige Haandværk, der tvungne af den udenlandske Konfurrence have begyndt at bruge Maskiner (se Afdeling B., Side 224).

§ øvrigt henvises til Afdeling B., Side 223—224, og Bilag 102 i Tillæget.

Løbe-Nr. 179. For denne Position foreslaar Flertallet i Overensstemmelse med Landstingets Forslag en Told af 1 Rr. pr. Rb. under Hensyn til, at de i denne Position omhandlede Varer ere meget kostbare og rene Lüksusartikler, for hvilke den foreslaaede Told tillige vil være passende i Forhold til Værdien. De her omhandlede Tapeter kunne paa ingen Maade sammenstilles med de tilsvarende Tapeter af Papir, der staa langt under dem i Værdi.